

וידוי ללומדי תורה ולמורי הוראה

מהרב חיים פאלאג'י זצ"ל (תוכחת חיים פרק נט ליום נורא) ז"ל

וראיתי להרב הגדול חיד"א ז"ל צ"ל ועד לחכמים ח"צ מערכה ו' אות ד' שכתב ז"ל: "וידוי לת"ח בפרטות יסד הרב החסיד כמוהר"י אלגזי ז"ל בכ"י יע"ש.

ואנכי הצעיר לא ראיתייהו ומקוצר דעתי אנכי תקנתי וידוי לת"ח בכל פרטיו וזה נוסחו בס"ד ע"ס א"ב:

אבלנו בסעודות הרשות והרבינו סעודתינו בכל מקום (והוא כמ"ש בפסחים פ' אלו עובדים כל סעודה שאינה של מלכה אין לת"ח קשאי ליהנות ממנה וכן אמרו שם כל ת"ח המרצה סעודתו בכל מקום לסוף מחריב את ביתו וכו')

בלבלנו דעתינו בלימודינו בהבלי העולם הזה. **בזינו** חידושי תורה מאחרים (והוא עפ"י מ"ש מוסר השכל בהקדמת ס' מנורת זכיה פוק חזי). **בזינו** חכמת חכמי הדורות וסבריהם. **בדינו** הקדמות מלבנו. **בפללנו** תלמוד תורה ימים ולילות.

גזלנו חידושי תורה מאחרים. **גלינו** סודי התורה לשאינן ראויים. **גלינו** דברי תורה לאומות העולם. **גלינו** פנים בתורה שלא כהלכה. **גמגמנו** בלשונינו בדברי תורה.

דברנו לפני מי שגדול ממנו בחכמה ובמנין. **דברנו** באמצע למודנו. **דרשנו** דרשות של דופי. **דהינו** דברי הראשונים ואחרונים בלתי שכל.

התרנו את האיסור ואסרנו את המותר. **התרנו** לעצמינו ואסרנו לאחרים. **הרהרנו** הרורים רעים בתוך למודינו. **הורינו** הוראות בלי עיון ובלי מיתון להראות גדולתנו. **הורינו** הוראות בפני רבותינו. **הרהרנו** דברי תורה בבית הכסא ובמקומות המטונפות.

ויתרנו על כבוד התורה וכבוד ה'. **ומחינו** על כבודינו.

זכינו החייב וחייבנו הזכאי.

חילול התורה עשינו.

פעינו בהוראה. **פעינו** בהלכה והכרנו המעות ולא הודינו על האמת.

ידענו הדין והעברנו עליו.

כעסנו בלמודינו משום דין נצה. [כתבנו קמיעות ואזכרות שלא בכוננו ושלא בקדושה ובטהרה].

למדנו תורה שלא לשמה כי אם להתייחר ולקנטר ולדחות האמת בחריפות שקר. **למדנו** לתלמידים שאינן הגונים.

לא היינו מתונים בדין. **לקחנו** שוחד דברים ושוחד ממון. **לא** למדנו בשלחן.

מאסנו משפטי צדקך.

נשתמשנו בכתרה של תורה. **נתעצלנו** מליך לבית המדרש. **נהגנו** עצמינו ברבנות ושררה.

סתרנו דברי אבינו ורבתינו.

עיוותנו את הדין. **עשינו** עצמינו כעורכי הדיינים.

פרקנו מעלינו עול תורה. **פגמנו** בכ"ב אותיות התורה.

צערנו חכמי ישראל.

קרינו בספרים החיצונים. **קנאינו** מחכמת אחרים ובקשנו לדבר בגנותם.

רדפנו להשיג על אחרים בלימוד.

שכחנו תורתך. **שיגנו** בלמודינו.

תעבנו דרשות של אחרים. **תבלין** עשינו להעמיד סברתינו בדרך שקר.

וסרנו ממצותיך וגי.

ומי יתן והיה לכל אשר נשם חכם יכונה שיהודה וידוי הלזה בדמע לב ושז ורפא לו

וכר לי מאד על החטאים האלה בנפשותם דמחפארים עצמן בפריקה עול התורה והמלות וכבר כתבתי במ"א דכל מי שחוטא שחייב לשזב בהשו' תיכף ובמקום שהיה ראוי לשזב ל"מ שאינו שז אדרכא משתבח ומשהעשע בהטאים ועוונה שעשה ומספרן לרבים ראו מה שעשיתי כו"כ ביד רמה כאשר כתבתי בפי' לאיוב סיט"ו בכ"ה כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים ירשיעך פיך ולא אני ושפתוך יענו בך יע"ש בס"ד.

